

af ham fra Sagens 1ste Behandling, som gik i Retning af, at man burde indhente Kommunalbestyrelsernes Erklæringer, inden man gik til at vedtage en almindelig Lov (*Krabbe*: Ja, det er urigtigt) . . . Det er citeret ordret efter Rigsdagstidenden, Spalte 903 . . . (*Krabbe*: Til Disposition!) . . . Jeg har selv set det efter i Tidenden, jeg ved det. Det ærede Medlem tilføjede, at han vilde ikke lade de kommunale Styrelser upaaagtede — det staar Spalte 904 — . . . (*Krabbe*: Ja, naar de komme) . . . Og han tilføjede, at han troede, at Hensynet til de kommunale Styrelser selvstændighed vilde blive fyldstgjort derved, at man hørte dem. Han slutter med følgende Udtalelse: „Jeg vil meget ønske, ifald Tinget fremmer dette Lovforslag, at den højt-ærede Minister vil fatte Godhed for Sagen og høre de kommunale Bestyrelser“. Nej, jeg har ikke taget fejl, jeg har citeret loyalt. Jeg har til min Omtale heraf i Dag kun tilføjet, at dette Ønske fra det ærede Medlems Side om at spørge de kommunale Styrelser har jeg ikke set virkeliggjort; men det stemmer jo med den foreliggende Situation. — Jeg giver Afkald paa at svare den ærede Ordfører. Jeg maa kun tillade mig paa et enkelt Punkt at knytte en Bemærkning til hans sidste Udtalelser. Han betegnede det som en teoretisk Kuriositet, at jeg havde opholdt mig over hans Regel om, at Forbikørsel bagfra skal ske; paa venstre Side, uden at der var foreskrevet noget om, at den kørende skulde holde sig paa Vejens højre Side. Det er mig et yderligere Vidnesbyrd om det ærede Medlems Anlæg for Lovgivning, at han kan kalde dette en blot teoretisk Kuriositet; thi naar det paabydes, at man skal køre forbi bagfra paa venstre Side, og der tilføjes, at Overtrædelse af Loven straffes med Bøder indtil 200 Kr., saa ligger den Slutning lige for Næsen, at den, der kører forbi bagfra paa højre Side, overtræder Loven og ifalder Bødeansvar. Det er saa simpelt, at selv Børn, der blot have naaet det første Trin af den skolepligtige Alder, kunne forstaa det. — Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Scharling*) søgte at forsvare nogle af de Ændringsforslag, han har tiltraadt. Det ærede Medlem har ifølge sin godmodige Natur ladet sig bedaare af den ærede Ordførers vennelsø Væsen og har tiltraadt nogle umulige Forslag. At han nu søger at dække over det umulige, er kun menneskeligt, men det kan ikke nytte ham, at han vil gøre det, for der kan ikke dækkes over det. Hvad jeg

anførte om Brandvæsenets Køretøjer, staar fast efter det foreliggende Ændringsforslag. Overalt, hvor disse Køretøjer møde Cyklisten, skulde de overlade Cyklisten mindst 1½ Meters Bredde af Vejen; det skal oven i Købet være en farbar Strækning, men det er her ligegyldigt. Og naar Brandvæsenets Køretøjer ikke gøre det, ifalde de Ansvar efter Lovforslagets § 5. Dette er foreslaaet som en almindelig Regel for det hele Land. Hvad de sky Heste angaar, gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger, hvis Ordlyd jeg ikke fik noteret, og den ærede Ordfører henholdt sig til disse Bemærkninger. Jeg vil ikke rose mig af, at jeg er særlig hestekyndig eller har praktisk Kendskab til Ridekunsten, men saa meget er blevet mig klart ved den ærede Ordførers og ved det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds's Ytringer herom, at ingen af disse ærede Herrer besidder en mere udviklet Indsigt paa dette Felt. Thi naar de mente, at man, siddende paa en Hest, der begynder at ytre Skyhed, naar den møder en Cyklist, kan give denne Tegn herom ved højt oprakt Arm eller med Pisken, saa er dette, efter hvad der er meddelt mig fra kyndig Side, afgjort stridende mod den almindelige Rytterregel, at Rytteren netop, naar han mærker, at Hesten viser Tegn paa Skyhed, skal iagttage fuldstændig Ro. At række Armene i Vejret eller gøre Tegn med Pisken vilde være den sikre Vej til at bringe den begyndende Skyhed til fuldt Udbrud. — Nej, Ændringsforslagene ere umulige, baade det om Brandvæsenets Køretøjer, det om de sky Heste og det om Forbikørsel bagfra. Det er Eksempler paa umulig Lovgivning, paa det rene og skære Lovmageri.

Ordføreren (*Oscar Hansen*): Med Hensyn til umulig Lovgivning og rent og skært Lovmageri deler Udvalgets Flertal Skæbne med det gamle danske Kancelli, i hvis Vejforordning der altsaa ikke staar noget af det, det ærede Medlem vilde lægge derind, men netop det, jeg har lagt derind, og som vi ogsaa have anvendt.

Jeg skal ikke belære det ærede Medlem om den ædle Ridekunst, men skal gøre opmærksom paa, at der tilfældigvis i Udvalget er to udmærkede Ryttere. Da disse to begge ere Medforslagsstillere til dette Ændringsforslag, tror jeg — hvis vi ikke komme ind paa rent teoretiske Kuriositeter — at det ærede Medlem godt kan berolige sin ømme Samvittighed og slaa sig til Ro med dette.

Det ærede Medlems Bemærkning om,